

**به یاد گرامی رفیق اسکندر صادقی نژاد
و دیگر شهدای سوم خرداد چریکهای فدائی خلق !**

"از مرگ نیز نیرومند تر برخاستی/ و با جنجره دوست داشتنی ات خواندی/ آواز های سرخ و بلندت را/ روی فلات خفته دربند:/ "برپا برهنگان! برپا گرسنگان!/ برپا ستمکشان!/ ... تو در دل های خلق می گشتی/ و همچنان می خواندی/ آواز های سرخ و بلندت را/ پر شور/ و خاک میهن در هیجان و امید می سوخت/ سه هزار رنجر/ سه هزار چتر باز/ لیک آن ها تنها جنازه ات را یافتند/ چرا که تو با آخرین گلوله خود/ به شهادت رسیده بودی/ .../ چقدر می ترسیدند..

رفیق اسکندر صادقی نژاد رفیقی از تبار کارگران رنج دیده ولی آگاه و مصمم بود که می دانست در مبارزه برای آفریدن یک دنیای نوین هیچ چیز به غیر از زنجیرهای دست و پایش را برای از دست دادن ندارد. او در کنار رفیق غفور حسن پور و رفیق مجد هادی فاضلی از سازمان دهندگان گروه جنگل بود (همراه با رفیق حمید اشرف).

پس از رستاخیز سیاهکل در شرایطی که مبلغین رژیم شاه نعره می زدند که چریکها را نابود کرده و "جزیره ثبات و امنیت" (بخوان جامعه جهنمی و اختناق زده ایران) همچنان برای اربابان شاه برقرار خواهد بود، رفیق اسکندر صادقی نژاد یکی از عملیات های مسلحانه باشکوه چریکهای فدائی خلق را فرماندهی نمود که نقشی بسیار انقلابی در فضای پر تلاطم آن روز جامعه ایفاء نمود. این عملیات که ۱۸ فروردین سال ۱۳۵۰

به مرحله اجرا در آمد همانا اعدام انقلابی فرسیو (لاجوردی دوره شاه) بود. فرسیو در مقام دادستان رژیم شاه ۱۳ تن از رزمندگان سپاهک را در بیدادگاه های شاهنشاهی به اعدام محکوم کرده و حکم او در ۲۶ اسفند ۱۳۴۹ در مورد این بهترین فرزندان مردم ایران به اجرا در آمده بود. عملیات مجازات انقلابی فرسیو که بلافاصله بعد از آن اعدام ها صورت گرفت و نویدگر تداوم مبارزه علیه دشمنان مردم بود، تأثیر مبارزاتی بسیار والائی در جامعه به جا گذاشت تا آنجا که آگاه ترین بخش های جامعه را به شور و تحرک واداشت. در جامعه ای که جرأت نه گفتن حتی به یک پاسبان به طور عموم از توده ها گرفته شده بود چه برسد به خود شاه، دانشجویان با برگزاری تظاهراتی شعار "مرگ بر شاه" داه و آن را با شعار "فرسیو مرگت مبارک" درآمیختند. این تظاهرات و شعارهای انقلابی مطرح شده در آن به نوبه خود در تشدید فضای انقلابی در جامعه نقش ایفاء نمود و "خلق خسته تکان خورد".

چریک فدائی خلق، اسکندر صادقی نژاد را به یاد می آوریم که در اردیبهشت سال ۱۳۵۰ چگونه در یک عملیات شجاعانه برای تامین هزینه های مالی مبارزه در نقش رهبری یک تیم چریکی وارد بانک ملی شعبه آیزنهاور در قلب تهران شد. در جریان همین عملیات بود که رفیق امیر پرویز پویان به عنوان مسئول سیاسی تیم چریکی با سخنرانی در بانک در تقابل با تبلیغات مسموم رژیم شاه مبنی بر خرابکار بودن مبارزان مسلح، به تشریح آرمان های چریکهای فدایی خلق ایران پرداخت و از خود خاطره ای جاویدان در جامعه اختناق زده ایران بر جای گذاشت.

نحوه شهادت رفیق اسکندر، این کارگر کمونیست نیز که با شجاعت و قاطعیت قابل تحسینی به درگیری مسلحانه با مزدوران مسلح رژیم شاه پرداخت، نقش غیر قابل انکاری در شکستن فضای ترس و وحشت حاکم بر جامعه - ترس و وحشت از رژیم شاه و نیروهای مسلح اش که توده ها را فرا گرفته بود- ایفاء کرد. رفیق اسکندر صادقی نژاد، تلالو درخشان یکی از ستاره های تابناک و درخشنده در کهکشان فروزان کارگران و خلق های تحت ستم میهن ماست، چریکی با قاطعیت کمونیستی در مقابل دشمنان طبقه اش، رزمنده بی باکی که با ایمان به درستی راهی که در پیش گرفته بود در راه رهائی طبقه کارگر و خلق زحمتکش و ستمدیده ایران از هیچ تلاش مبارزاتی دریغ نکرد.

خرداد ماه هر سال یادآور به خون تپیدن سه چریک فدائی خلق رفقا امیر پرویز پویان، رحمت پیرو نذیری و اسکندر صادقی نژاد است. دو رفیق فدائی پویان و پیرو نذیری در جریان محاصره خانه شان با مقاومت سلحشورانه خود که اولین تجربه از این دست بود، نیروهای مزدور ساواک را از تسلیم شدن خود ناامید و به زانو در آوردند. این عمل قهرمانانه رفقا پویان و پیرو نذیری جامعه آن روزگار را تکان داد و تداوم مبارزه مسلحانه را به توده های تحت ستم ایران نوید داد. رفیق اسکندر در همان روز در منطقه دیگری از تهران همراه چند رفیق دیگر تحت محاصره پلیس امنیتی شاه قرار گرفت و در جریان یک درگیری قهرمانانه با آنها به شهادت رسید. درود بیکران خلق بر هر سه رفیق دلاور باد که با مبارزات قهرمانانه خود راه را برای رهائی توده های تحت ستم ایران از یوغ امپریالیسم و وابستگیانشان و رسیدن به رفاه و آزادی و جامعه سوسیالیستی هموار نمودند.